

[E. Friis.]

Andragende at beskikkes som Auktionsledere, saafremt de af Ministeren findes egnede dertil. Jeg haaber meget, at man samtidig vil forlade den hidtidige Betegnelse for disse Personer og i Stedet for Auktionatorer kalde dem Auktionsledere, det vil lyde adskilligt bedre, renere og naturligere i danske Øren end den noget skruede Titel, de hidtil har haft.

De nu gældende Bestemmelser om Auktionsafgifter, hvis Grundlag er saa gammelt som fra 1814, er af saa indviklet og uklar Natur, at den højtærede Finansministers Forslag om Reformen maa hilses med Glæde. Dette Lovforslag fra Finansministeren hviler ligesom Lovforslaget om Auktionsledere paa det før nævnte sagkyndige Udvalgs Indstilling, og Ministeren har udtalt, at Lovforslaget helt igennem er i Overensstemmelse med Udvalgets Forslag. Forslaget simplificerer og fastlægger Auktionsafgifterne paa en klar og forstaaelig Maade og vil efter det i Bemærkningerne oplyste give Staten meget nær samme Indtægt som hidtil. Men medens Forslaget om Auktionsledere væsentlig kun vedrører frivillige Auktioner over Løsøre, omfatter dette sidste Lovforslag om Auktionsafgifter alle Arter af Auktion. I Stedet for de hidtil yderst indviklede Afgiftsbestemmelser bliver Afgiften nu at beregne efter en fast Procent af Købesummen. Der fastlægges efter Forslaget 4 Satser, nemlig paa 4, 2, 1 og 1/4 pCt. alt efter i Forslaget og Bemærkningerne nærmere angivne Regler om Arten af Auktionssagerne. Om der ved disse nye Satser vil fremkomme nogen væsentlig Forhøjelse af Afgifterne paa enkelte Omraader, er jeg endnu ikke helt klar over, men jeg mener at turde sige, at det vil blive en meget ringe Forhøjelse; men det Spørgsmaal kan yderligere undersøges i Udvalget. Forslaget viser imidlertid bl. a., at Gebyret for Løsøreauktioner, der i Øjeblikket er 4,8 pCt., vil blive nedsat til 4 pCt. Der findes altsaa ogsaa mærkbare Nedsættelser i Lovforslaget. For begge Lovforslags Vedkommende er Datoen 1. April 1935 foreslaaet som Ikrafttrædelsesdag. Det er derfor nødvendigt, at Lovforslagene færdiggøres hurtigt, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige de højtærede Ministre en hurtig og velvillig Behandling af Lovforslagene, og jeg tillader mig at anbefale det høje Tings Medlemmer at slutte sig hertil.

Christensen (Høng): Som bekendt betragtes efter den nuværende Ordning, der er af gammel Dato, alle Auktioner

som retlige Akter, men saaledes har det ikke altid været. Dengang Auktionerne i Midten af det 17de Aarhundrede begyndte at komme i Brug, foretoges de rent privat af de saakaldte Auktionsmestre. Med dette Lovforslag er vi nu paa Vej til at træffe en Ordning, der i nogen Grad minder om den oprindelige. Der har tidligere været gjort Forsøg paa at opnaa en anden Ordning end den nuværende, men det er stadig blevet ved Forsøget, saaledes som i Lovforslagets Motiver paaavist. Grunden hertil er vel nok for en Del den, at man ikke har villet berøve Dommerfuldmægtigene den Indtægtskilde, som Inkassovirksomheden ved Auktioner har været, særlig i de gode Aar. Auktionsvæsenet har været en af Fuldmægtigens vigtigste Indtægtskilder, og naar man lod Fuldmægtigene beholde den, er vel en Del af Grunden at søge deri, at det ogsaa indirekte har været til Fordel for Statskassen, som dermed sparede et ikke ringe Beløb til Fuldmægtigens Lønning paa Retsbetjentenes Kontorholdsgodtgørelse. 1. April i Aar træder, saaledes som den ærede Ørdfører for Socialdemokratiet (E. Friis) bemærkede, Loven om Fuldmægtigens Statsansættelse i Kraft, og fra den Dag er deres Ret til privat juridisk Virksomhed ophørt ogsaa i den Retning, at de herefter ikke maa paatage sig Inkassatorvirksomhed ved Auktioner. Tidspunktet til at optage Auktionsvæsenet til Revision maa saaledes siges at være meget belejligt.

Den Ordning, som foreslaas, er for saa vidt heller ikke uprøvet, som en lignende Ordning har været gældende Ret i de sønderjyske Landsdele, siden Loven af 15. December 1922 traadte i Kraft, og efter hvad der foreligger oplyst i Motiverne, anses denne Ordning for at have virket tilfredsstillende. Af det i Motiverne oplyste fremgaar endvidere, at Den danske Dommerforening har ønsket Kontorerne aflastet for det Arbejde, som Auktionsvæsenet medfører. Det staar vel nok i Forbindelse med, at Kontorerne ikke efter Fuldmægtiglovens Ikrafttræden faar saa meget Personale til Raadighed som før, og nægtes kan det ikke, at Arbejdet med Auktioner kan være ikke saa lidt tidsspildende. Jeg husker saaledes fra mine yngre Dage som Herredsfuldægting, at jeg hver Vinter havde ca. 25 Skovauktioner, der hver især varede en hel Dag. Det vil altsaa sige, at der til dette Arbejde gik en hel Maanedes Arbejdsdage, som berøvedes Kontortjenesten. Nu er det maaske nok blevet noget anderledes, men der er i hvert Fald ingen Tvivl om, at hvis Dommerkantorerne aflastes for disse Forretninger, vil der kunne